

וְאֵלֶּיךָ יְיָ רִבְנוֹ יִיָּץ בְּפִי וְשִׁיחָה שֶׁהִיָּה מְשִׁיחַ וּמִדְּבַר עֲמֻנּוֹ יִכּוּלִים לְהִיטֵל עַל יְדֵה אִישׁ כְּשֶׁךְ וְאֶפְלוּ עֲדִיק וְגִמּוּר
בְּעֶזְרַת
הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ

טוֹעֵמִיָּה

חַיִּים זָכוּ

פְּנִינִים יָקָרִים
מְלֻקָּטִים כְּכַתְּבָם וְכַלְשׁוֹנָם
מִסְפְּרֵי רַבֵּינוּ הַק' וְתַלְמוּדוֹ זִיע"א וְתַלְמוּדֵיהֶם וְתַלְמוּדֵי תַלְמוּדֵיהֶם
לְהַשְׁקוֹת וּלְהַחְיֹת נֶפֶשׁ כָּל חַי בְּמִי הַנֶּחֱלָל גּוֹבֵעַ מִקּוֹר חֲכָמָה

תשפ"ה

בהעלותך

גליון תל"ג

טַעֲמוֹ וְדָאוּ כִּי טוֹב ה'
וְאִידֶךָ זֵיל גְּמוּר בְּסִפְרֵיו הַק' הַמְלָאִים כָּל טוֹב

(הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ) לְהַחְיֹת נֶפֶשׁ כָּל חַי בְּמִי הַנֶּחֱלָל גּוֹבֵעַ מִקּוֹר חֲכָמָה

כִּי כָּל שִׁיחָה שֶׁלּוֹ הִיא הַתְּעוּדָה נִפְלָא וְנִדְא מְאֹד וְיִדְדֵךְ יִשְׂרָאֵל וְנִכְוָנָה מְאֹד לְעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְכָל אֶחָד לְפִי מִדְּרֻכָּתוֹ יִקְרֶה לְהַחְיֹת נֶפֶשׁ כָּל חַי בְּמִי הַנֶּחֱלָל גּוֹבֵעַ מִקּוֹר חֲכָמָה

וְאֵלֶּיךָ יְיָ רִבְנוֹ יִיָּץ בְּפִי וְשִׁיחָה שֶׁהִיָּה מְשִׁיחַ וּמִדְּבַר עֲמֻנּוֹ יִכּוּלִים לְהִיטֵל עַל יְדֵה אִישׁ כְּשֶׁךְ וְאֶפְלוּ עֲדִיק וְגִמּוּר
בְּעֶזְרַת
הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ

טוֹעֲמִיָּה

אל מול פני המנורה יאירו

פרשת השבוע

לְהָאִיר שְׂרָשֵׁי נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל

וְזֶהוּ, בְּהַעֲלֹתָךְ אֶת הַנֵּרוֹת אֶל מוֹל פְּנֵי הַמְּנוֹרָה יֵאָרוּ שְׁבַעַת הַנֵּרוֹת. הֵינּוּ שֶׁהִזְהִיר אֶת אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן שֶׁהוּא שׁוֹשְׁבִינָא דְמִטְרוֹנִיתָא, שְׁעוֹסֵק לְקָרֵב יִשְׂרָאֵל לָהּ יִתְבָּרֵךְ עַל יְדֵי שְׁמִמְשִׁיךְ עֲלֵיהֶם הָאֲרֵת הַצַּדִּיק הָאֲמֵת הַנִּ"ל, בְּבַחֲיִנַת הָיִי מִתְלַמִּידוֹ שֶׁל אֶהֱרֹן אוֹהֵב שְׁלוֹם וְכוּ' וּמְקַרְבֵּן לַתּוֹרָה. וְזֶהוּ, 'בְּהַעֲלֹתָךְ אֶת הַנֵּרוֹת', כְּשֶׁתִּרְצֶה לְהַעֲלוֹת וּלְהָאִיר אֶת שְׁבַעַת הַנֵּרוֹת, שֶׁהֵם בְּחִינַת כָּלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, 'אֶל מוֹל פְּנֵי הַמְּנוֹרָה' שֶׁהוּא בְּחִינַת הַצַּדִּיק הָאֲמֵת, בְּחִינַת מֹשֶׁה, שֶׁהוּא בְּחִינַת פְּנֵי הַמְּנוֹרָה פְּנֵי הַתּוֹרָה, כִּי הוּא כָּלוּל מִכָּל הַשְּׁבָעִים הַפְּנִים לַתּוֹרָה וְעַל כֵּן הוּא יָכוֹל לְהָאִיר כָּל שְׂרָשֵׁי נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל. וְעַל כֵּן הִזְהִירוּ, 'אֶל מוֹל פְּנֵי הַמְּנוֹרָה יֵאָרוּ שְׁבַעַת הַנֵּרוֹת', שֶׁכָּל הַכֹּתוֹת שֶׁבְּיִשְׂרָאֵל שְׁכָלוּלִים בְּשֶׁבַע כֹּתוֹת כָּלֵם יֵאָרוּ אֶל מוֹל פְּנֵי הַמְּנוֹרָה, שֶׁכָּלֵם יִכְוֶנוּ דַּעְתָּם אֶל הָאֲרֵת הַצַּדִּיק הָאֲמֵת שְׁמִשֵּׁם מֵאִיר נִשְׁמוֹתֵיהֶם וְכַ"ל.

ליקוטי הלכות בציצית הפת ה' כה

פַּעַם אַחַת הִתְנוּעְדוּ בְּחִדְרוֹ שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל מַגְדוּלִי תַלְמִידוֹ, וְהָיוּ שְׁבַעַת בְּמִסְפָּר, וְאָלוּ הֵם: ר' שִׁמְעוֹן ז"ל תַּלְמִידוֹ הָרִאשׁוֹן. הָרַב דְּבַרְסָלָב הָרַב ר' אֶהֱרֹן ז"ל. הָרַב הַמְּקַבֵּל ר' יוֹדִיל מְדַאשִׁיב ז"ל. הַצַּדִּיק ר' שְׁמוּאֵל אֵיִיזִיק מְדַאשִׁיב ז"ל. תַּלְמִידוֹ הַמְּבָהֵק מוֹהֲרֵנִי ז"ל. הָרַב ר' נִפְתָּלִי מְנַעֲמָרוֹב ז"ל. וְהַשְּׁבִיעִי כְּמִדְמָה הָיָה הָרַב ר' יִצְחָק ז"ל חֲתָן הָרַב הַצַּדִּיק רַבִּי יְקוֹתִיאֵל הַמַּגִּיד מִטְרָאוּיָצֶע ז"ל אוֹ הָרַב ר' יִשְׁעִיָּה שְׁלוֹם ז"ל מְמַעַדְוֵעַדִּיוּקָע בְּנוֹ שֶׁל הָרַב ר' יוֹדִיל ז"ל הַנִּ"ל. וְרַבֵּנוּ ז"ל בְּהִיוֹתוֹ נָח אַז עַל יִצְוֵנוּ נִכְנַס אֲתָם בְּשִׁיחָה עֲמָקָה וְנִפְלְאָה מְאֹד עַד אֲשֶׁר קִצְרָה בִּינְתָם מִלֵּה שִׁיג עֲמָק דְּבָרָיו הַקְּדוּשִׁים. וְרַבֵּנוּ הִרְגִּישׁ זֹאת בְּרוּחַ קִדְּשׁוֹ, וְעָנָה וְאָמַר לָהֶם: אִיֶּהָר זַעֲנֵט דָּאךְ זִיבֵן, זֵיט מְקִים אֶל מוֹל פְּנֵי הַמְּנוֹרָה יֵאָרוּ שְׁבַעַת הַנֵּרוֹת, וְעַט אִיֶּהָר בְּעַסְעָר פֶּאֶרְשִׁיין. (הֲלֹא אֲתָם שְׁבַעַת, תִּקְיָמוּ אֶל מוֹל פְּנֵי הַמְּנוֹרָה יֵאָרוּ שְׁבַעַת הַנֵּרוֹת, אַז תִּבְיֵנוּ יוֹתֵר טוֹב).

אוצר נחמני (מהרה"ח ר' נחמן בורשטיין ז"ל)

עמוד זה נתרם ע"י הר"ר שלמה מווס הי"ו
לרגל שמחת הולדת הבן שיחי למזל טוב

יאיזו שבעת הנרות

טועמיה

פרשת השבוע

לַקַּדַּשׁ שְׁבַעַת הַנֵּרוֹת

אי אפֿשר לָבוא לָזֶה - לְהַגִּיעַ לְבַחֲיַנַּת שְׁפַע אֱלֹקִי, אֲלֵא שִׁקְדָּשׁ אֶת פִּי וְחֹטְמוֹ וְעֵינָיו וְאַזְנוֹ, וְהֵן הֵן מְאִירִין לוֹ שְׁפַע אֱלֹקֵי הַנֵּ"ל. הֵינּוּ, שִׁישְׁמֹר אֶת עֲצָמוֹ מִלְּהוֹצִיא שְׁקָר מִפִּי, וְיִהְיֶה לוֹ יִרְאֵת שָׁמַיִם שֶׁהוּא בְּחִינַת חֹטֵם, בְּבַחֲיַנַּת וְתִרְיָחוֹ בִּירְאֵת ה', וְיִהְיֶה לוֹ אֲמוּנַת חֲכָמִים תְּתִלּוּי בְּאֲדָנִין, בְּבַחֲיַנַּת שְׁמַע דְּבָרֵי חֲכָמִים, וְיַעֲצִים עֵינָיו מִרְאוֹת בְּרַע, כִּי הֵן הֵן הַמַּעֲוָרִין אֶת שְׁפַע אֱלֹקֵי הַנֵּ"ל לָבוא, כִּי הִפָּה וְהַחֹטֵם וְהָעֵינִים וְהָאָזְנִים תִּלְוִיִּם בַּמַּח, וְהֵן מַעֲוָרִין אֶת הַמַּח שִׁיְהִיָּה בְּבַחֲיַנַּת קָדָם, בְּבַחֲיַנַּת פָּנִים:

וְזֶה בְּחִינַת: "רֹאשׁ דְּבָרְךָ אֱמֶת" זֶה בְּחִינַת מַח הַנֶּאֱמָר אֲצֵל פֶּה, וְזֶה: "רֹאשִׁית חֲכָמָה יִרְאֵת ה'" זֶה בְּחִינַת מַח הַנֶּאֱמָר אֲצֵל חֹטֵם, וְזֶה בְּחִינַת: "הוֹכַח לְחָכָם וַיֵּאֱהָבֵךְ" זֶה בְּחִינַת מַח הַנֶּאֱמָר אֲצֵל אֲדָנִין, בְּבַחֲיַנַּת "שְׁמַע דְּבָרֵי חֲכָמִים", וְזֶה בְּחִינַת: "וְתִפְקַחְנָה עֵינֵי שְׂנֵיהֶם" זֶה בְּחִינַת מַח הַנֶּאֱמָר אֲצֵל עֵינָיו. וְהֵן הֵן שְׁבַעַת הַנֵּרוֹת, כִּי פֶה וְתִרְיָן נִקְבָּא חֹטְמָא וְתִרְיָן עֵינָיו וְתִרְיָן אֲדָנִין הֵם בְּחִינַת שְׁבַעַת הַנֵּרוֹת, 'וּמִנִּרְתָּא דָּא רִישָׁא' הֵינּוּ הַמַּח, וּפְנֵי הַמִּנּוֹרָה הֵינּוּ שְׁפַע אֱלֹקֵי הַנֵּ"ל:

ליקומי מוהר"ן כא

והאיש משה ענו מאד

טוֹעֲמִיָה

פרשת השבוע

יודע שפלותו ומכיר חשיבות ישראל

זה מן הנמנע שלא יבוא לאדם איזה גדלות, כששומע שמספרין שבחו, כל שכן כשמלך גדול משבח ומפאר את האדם, אזי בודאי מן הנמנע, שלא יבוא לו איזה גדלות, אבל צריך לזה בטול כל הרגשותיו וחמירותיו, אזי יכול האדם, לשמע שבחו, ולא יבוא לו שום גדלות, כמו משה רבנו, שראה כתוב בתורה: וידבר ה' אל משה, ויאמר ה' אל משה, וישראל קוראין בכל יום בתורה שבחו של משה, והוא בעצמו מספר להם שבחיו, ולא היה למשה שום התפארות וגדלות מזה, כמו שכתוב: והאיש משה ענו מאד.

ליקוטי מוהר"ן תורה ד'

משה מסר נפשו בעד ישראל, כי ידע שפלותו באמת, וידע חשיבות וגדלות ישראל, כמו שכתוב "והאיש משה ענו מאד מכל האדם", ומחמת זה מסר נפשו וחיותו בעדם. לכן מי שהוא צדיק באמת, ויודע שפלותו, ויכיר חשיבות ישראל, יכול למסור את נפשו בעדם.

ליקוטי מוהר"ן תורה ע"ט

עקר מדת הענוה כשיהיה במדרגה שיוכל לכתב על עצמו כמו משה רבנו, עליו השלום "והאיש משה ענו מאד", זהו מדרגת הענוה בתכלית, וכמו שמצינו באמוראים שאמר רב יוסף 'לא תתני ענוה דאיכא אנא':

ליקוטי מוהר"ן קמז

העקר תלוי בענוה שהיא גדולה מן הכל, ועל כן עקר הרבי הראשון שהמשיך זה הדעת הקדוש היה משה רבנו, כי הוא היה ענו מאד מכל האדם, וכן התלמידים החפצים לקבל ממנו צריכים על כל פנים שלא יהיה להם גסות רוח ויברחו מן הכבוד, כי אם לא יבטלו כבודם בודאי לא יוכלו להתקרב אל האמת.

ליקוטי הלכות נטילת ידיים לסעודה ו' סה

עמוד זה נדבת הר"ר אהרן ברוין הי"ו לרגל שמחת
נישואי החתן שלמה צבי שיחי' בשעטו"מ ולמזל טוב

שטו העם ולקטו

טועמיה

פרשת השבוע

הנזֶהָר מִפֶּעַס זֹכָה לְשִׁפֵּעַ

טַרְחַת וַיִּגִּיעַת הַפְּרָנְסָה, שְׁזָה עֶקֶר מְרִירַת זֶה הָעוֹלָם וְכוּ', נִמְשָׁךְ מִחֲמַת שְׁאִין הָאָדָם חָס עַל עֲצָמוֹ וְאִינוֹ נִזְהָר מִפֶּעַס שְׁעַל יָדֵי זֶה אוֹבֵד עֲשִׁירוֹתוֹ וּבָאָה לוֹ הַפְּרָנְסָה בִּיגִיעָה גְּדוֹלָה וּבִמְרִירוֹת גְּדוֹלָה כִּי אִם הָיָה שׁוֹמֵר אֶת עֲצָמוֹ מִפֶּעַס הָיָה זֹכָה לְעֲשִׁירוֹת כַּנֶּ"ל, וְאִזִּי לֹא הָיָה צָרִיךְ לְטַרַח כָּלֵל בְּשִׁבִּיל פְּרָנְסָה, כִּי הָיָה נִמְשָׁךְ לוֹ שִׁפֵּעַ הָעֲשִׁירוֹת מִן הַשָּׁמַיִם בְּלִי יִגִּיעָה וְטַרַח כָּלֵל.

וְזֶה בְּחִינַת שְׁטוֹ הָעָם וְלִקְטוֹ בְּשִׁטּוֹתָא, שְׁעֶקֶר יִגִּיעַת הַפְּרָנְסָה עַל יָדֵי שְׁטוֹת, דְּהֵינּוּ חֶסְרוֹן הַדַּעַת, כְּמוֹ שֶׁכָּתַב רַבֵּנוּ ז"ל בְּמָקוֹם אַחֵר, הֵינּוּ עַל יָדֵי הַפֶּעַס שֶׁהוּא הַסְּתַלְקוֹת הַדַּעַת, כִּי כָּל הַכּוֹעֵס חֲכָמָתוֹ מִסְּתַלְקָת מִמֶּנּוּ. וְכָל זֶה נִמְשָׁךְ מִחֲטָא אָדָם הָרָאשׁוֹן שְׁעַל יָדֵי זֶה נִגְזֵר 'בְּזַעַת אַפִּיד' דִּיקָא, בְּחִינַת חֶרוֹן אַף וְכַעַס שְׁעַל יָדֵי זֶה צָרִיךְ לְהִתִּיגֵעַ עַל הַפְּרָנְסָה בִּיגִיעָה גְּדוֹלָה כַּנֶּ"ל.

כִּי אָדָם הָרָאשׁוֹן פָּגַם בָּזֶה שֶׁלֹּא שָׁמַר אֶת הַשִּׁפֵּעַ הָעֲלִיוֹנָה מִחֲמִיץ לְמִטָּה, דְּהֵינּוּ שֶׁלֹּא יִקְלָקֵל אֶת הַשִּׁפֵּעַ הָעֲלִיוֹנָה שִׁפֵּעַ שֶׁל עֲשִׁירוֹת וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב שֶׁלֹּא יִקְלָקֵלָה עַל יָדֵי הַפֶּעַס, חָס וְשָׁלוֹם, כִּי זֶה בְּחִינַת עֵץ הַדַּעַת טוֹב וָרַע, דְּהֵינּוּ בְּשִׁיזְרֻדַּת הַשִּׁפֵּעַ לְמִטָּה יֵשׁ בָּהּ אַחִיזַת טוֹב וָרַע, כִּי יְכוּלִין לְהַמְשִׁיכָהּ בְּבְחִינַת עֲשִׁירוֹת דְּקֻדְשָׁה שֶׁהוּא שֶׁרֶשׁ הַנִּפְשׁוֹת, שֶׁהוּא בְּחִינַת הַגְּדֻלַּת הַשֵּׁם, שְׁעַל יָדֵי זֶה מִתְקַרְבִּין כָּל הַנִּפְשׁוֹת לַה' יִתְבָּרֵךְ. וְכֵן יְכוּלִין ח"ו לְהַפְּךְ, שְׁמִי שְׁאִינוֹ שׁוֹמֵר אֶת עֲצָמוֹ מִפֶּעַס וְחֶרוֹן אַף ח"ו, אִזִּי נִתְהַפְּכַת הַשִּׁפֵּעַ לְרַע גָּמוּר שֶׁהוּא הַפֶּעַס שֶׁנִּקְרָא רָעָה כַּנֶּ"ל.

ליקוטי הלכות הרשאה ד' טו

עמוד זה נתרם ע"י הר"ר שלמה זלמן אנגל הי"ו
לרגל שמחת הולדת הבן שיחי' למזל טוב

טועני'ה

תענית כ' סיון

ענינא דיומא

עשה למען שוכני עפר

ובשביל זה מתעניין בכ' סיון, כי התענית הוא תשובה ועקר תקון התשובה אי אפשר כי אם על ידי הצדיק האמת, במבאר בדברי רבותינו זכרונם לברכה כמה פעמים. וזה עקר הצעקות שצועקים ומתפללין ומרביין בסליחות ביום התענית, כמו שכתוב, "אנשי אִמְנָה אֲבָדוּ וכו'". "אֲבָד חֲסִיד מִן הָאָרֶץ וכו'" וכן הרבה. ועל פן מרביין להזכיר זכות שוכני עפר, כמו שכתוב, "זכר לנו ברית אבות, ברית ראשונים וכו' וכו' עשה למען אוהביך שוכני עפר", כדי להמשיך עלינו כח הרוח הקדש של הצדיקי אמת וזכותם הרבים עד שנזכה למצא המנהיג האמתי וכו' שעל ידי זה עקר התקון כנ"ל וכו'.

ועל פן תקנו זה התענית על הריגת ישראל בסיון שאז קבלו ישראל את התורה ואחר כך קלקלו מיד בחטא העגל שבא על ידי שלא השתדלו לחפש היטב בראוי את קדשת משה כנ"ל ועל ידי זה באו כל החרבנות וכל הריגת ישראל, רחמנא לצלן, ועל פן מתעניין אז בסיון שהוא קבלת התורה לתקן זאת:

ליקוטי הלכות שלוחין ה' לו

עקר גזרת המיתה היתה מחמת שעל ידי חטא אדם הראשון אי אפשר להשיג בשלמות השגות אלקות בחייו על פן האדם מכרח למות, ואז נתוסף עליו אור גדול שאי אפשר לקבלו בחייו בעודו בגופו. ואז יוצאת נפשו ונשארה גופו לבד וכו'. ותקונו על ידי הקבורה בעפר. שאז חוזר לתכלית הצמצום הגשמי ביותר שהוא גשמיות העפר ושם נתבלה זהמנו, ונפשו עולה למעלה אם זוכה והכל כפי מעשיו בעולם הזה. וצריך להתמהמה לשכב ולהתבלה בעפר עד תחית המתים, שאז יהיה גמר התקון של כל אחד, כי במשך הזמן ההוא מיום מיתתו עד התחיה, נפשו מזדככת כפי מעשיה, ועולה עד מקום שיכולה לקבל משם תקון וכו', שתוכל להאיר גם בגופה השגות אלקות לאחר התחיה, שזה עקר התקון, להשיג ולדעת אלקותו יתברך.

ליקוטי הלכות בשר בחלב ה' כד

עמוד זה מוקדש להעיר לעורר רחמי שמים נוכח הגזירה הנוראה בעונותינו הרבים על מנוחת ישני עפר ה"ר ל'

כמבאר בלשון לעז רמז עמקות פונתו...
(ליקוטי הלכות מילה ד')

טועמיה

לשון רבנו ז"ל

רבנו הקדוש אמר:

די וועלט פירט זיך:
אז א קינד עקשנט זיך
שלאגט מען אים
און שפעטער בעט מען
אים איבער
איך זאג:
נישט שלאגן
און נישט נאכגעבן

~ תרגום ~

נהוג בעולם, שכשילד מתעקש, בתחלה מכים אותו,
ואחר כך מבקשים סליחתו ועושים לו רצונו,
ואני אומר, לא להכות, ולא לעשות כרצונו.

שיח שרפי קודש החדש ג' סט

עמוד זה נדבת הר"ר נחמן גריזולט הי"ו – לרגל
שמחת נישואי בנו החתן נפתלי הערץ שיחי' למזל טוב

ניו יארק	אומן	הר יונה	מודיעין עילית	מירון וצפת	בני ברק	בית שמש	ירושלים וביתר	אין לסמוך על הזמנים בצמצום
8:06	8:40	7:11	7:19	7:13	7:27	7:09	7:10	הדלקת הנרות
8:28	9:02	7:51	7:49	7:53	7:49	7:49	7:50	שקיעה ערב שב"ק
3:05	---	2:19	2:17	2:19	2:19	2:17	2:16	חצות הלילה
3:35	2:13	4:01	4:06	4:00	4:06	4:07	4:06	עלות השחר
4:13	3:20	4:30	4:34	4:29	4:34	4:35	4:34	עטיפת הטלית
5:24	4:56	5:30	5:34	5:29	5:34	5:34	5:33	נץ החמה
7:58	7:08	8:06	8:09	8:05	8:10	8:10	8:09	סוף זמן קר"ש מג"א
12:56	12:59	12:39	12:40	12:39	12:41	12:40	12:39	חצות היום
8:28	9:03	7:52	7:50	7:53	7:49	7:49	7:50	שקיעה שב"ק
9:40	10:09	8:31	8:30	8:32	8:31	8:29	8:28	צאת השבת
	10:16	9:04	9:02	9:06	9:02	9:02	9:03	צאה"ש 72 דק'

יום ראשון	יום שני	יום שלישי	יום רביעי	יום חמישי	יום שישי	שבת קודש
כה.	כה:	כו.	כו:	כז.	כז:	כח.
עה	עו	עז	עח	עט	פ	פא
שעה	שעז	שעט	שפא	שפג	שפה	שפו
מה	מו	מז	מח	מט	ב	ג
תורה ה' תנינא - 'תקעו אמונה'						
התורה הזמנית						